

Z Karmelu na ołtarze - Nr 5, lipiec 2013

ŚWIĘCI PRZYJACIELE

Trzydziestolecie beatyfikacji świętych Rafała Kalinowskiego i Alberta Chmielowskiego

Św. Rafał Kalinowski odwiedza św. Brata Alberta w krakowskim przytulisku dla ubogich (mal. s. Marcelina J. Jachimczak KDzJ)

30 lat temu, 22 czerwca 1983 r., podczas swej II pielgrzymki apostołskiej do Polski, gdy w naszej Ojczyźnie trwał jeszcze stan wojenny, bł. Jan Paweł II beatyfi-

kował w Krakowie dwóch wielkich naszych rodaków, powstańców i zakonników, świętych Rafała Kalinowskiego i Alberta Chmielowskiego. O przypomnienie tych postaci poprosiliśmy o. Szczepana T. Praškiewicza OCD:

Otóż połączenie obu postaci tych dwóch wielkich naszych rodaków nie ma charakteru przypadkowego i nie jest dziełem tylko potomnych. Już bowiem za życia połączyła ich miłość do Ojczyzny, wyrażona udziałem w powstaniu styczniowym, za co obaj zapłacili wysoką cenę: o. Rafał dziesięcioletnią katorgą syberyjską, br. Albert kalectwem. Potem połączyło ich życie zakonne, służba Bogu i bliźnim i głęboka przyjaźń, włącznie z wzajemnymi odwiedzinami już to w Czernej, gdzie św. Rafał był przeorem, już to w krakowskim przytulisku dla ubogich, które założył br. Albert. Obaj służyli bliźniemu dla Boga: jeden zabiegając o dach nad głową i chleb dla bezdomnych, drugi w konfesjonale, nie zapominając także o tym, że często nędza materialna prowadzi do nędzy moralnej. Obaj byli przekonani, że źródłem wszelkiej miłości jest Bóg, i dlatego ich miłość ku bliźnim była szlachetna, wzniosła i bezinteresowna, bo wypływała z miłości do Boga i była jej owocem.

A kiedy po raz pierwszy zestawili ich razem potomni?

Po raz pierwszy publicznie tych dwóch wielkich naszych świętych połączono w 1963 r., kiedy to z racji stulecia wybuchu powstania styczniowego odsłonięto ku ich czci tablicę na fasadzie kościoła karmelitów bosych w Krakowie. Ceremonii przewodniczył młody wówczas biskup Karol Wojtyła, wikariusz kapitulny archidiecezji krakowskiej. Wygłosił o tych naszych bohaterach słynne kazanie, które opublikowano pod wymownym tytułem – „dwaj powstańcy”. Nikt wtenczas tego nie mógł przewidzieć, ale Opatrzność Boża sprawiła, że dwadzieścia lat później, ten sam biskup, już jako Biskup Rzymu, zaliczył ich wspólnie w poczet błogosławionych, co dokonało się też w Krakowie. I w swym kazaniu, przedstawiając przesłanie obu nowych błogosławionych dwumilionowej rzeszy rodaków zgromadzonych na Błoniach, Ojciec Święty przypomniał, że pierwszy raz duchowieństwo i wierni Krakowa wspominali ich wspólnie w 1963 r. w kościele karmelitów bosych... Po czym niejako na nowo, wracając do swej homilii sprzed dwudziestu lat, przywołał ich heroiczną służbę Bogu, Ojczyźnie i bliźnim. A gdy w 1992 r. przeprowadzał restrukturyzację podziału administracyjnego Kościoła w Polsce i utworzył m.in. diecezję sosnowiecką, dał jej za patronów obu naszych świętych, w przekonaniu, że ich orędownictwo i świetlany przykład życia będą pomocne w dziele Nowej Ewangelizacji całego czerwonego Zagłębia...

Przesłanie obu świętych pozostaje wciąż aktualne...

Tak, bo i w dzisiejszej socjo-politycznej sytuacji, w jakiej znaleźliśmy się z całym narodem, nie brakuje ani nędzy moralnej, ani materialnej. Wręcz przeciwnie: pojawiły się nowe sfery ubóstwa materialnego i biedy moralnej, gdyż zachwiały się kryteria oceniania wartości człowieka jako osoby i gospodarka wolnorynkowa skazała na bezrobocie tysiące naszych rodaków. Dlatego powiedzenie br. Alberta – „być dobrymi jak chleb” – pogłębione niejako przez o. Rafała w jego zawołaniu – „dobrzy ludzie podobni są do świeżego powietrza, oddycha się nim, chociaż się go nie widzi” – mogłyby być programem życia dla nas wszystkich.

Rozmawiała Małgorzata Bochenek, red. „Naszego Dziennika”.

13 PAŹDZIERNIKA 2013 – W HISZPANII ODBĘDZIE SIĘ BEATYFIKACJA LICZNYCH MĘCZENNIKÓW RODZINY KARMELU

Jedenastu karmelitów bosych z Leridy i Tarragony

W trwającym Roku Wiary, 13 października br. odbędzie się w Tarragonie (Katalonia) beatyfikacja ponad pięciuset męczenników wojny domowej w Hiszpanii z lat trzydziestych ub. wieku. W grupie tej znajduje się jedenastu karmelitów bosych: czterech z klasztoru w Lérida (3 ojców i jeden brat) i siedmiu z Tarragony (3 ojców i 4 braci). Oto imiona najbliższych błogosławionych Karmelu

Terezjańskiego: o. Jan od Jezusa (Juan Vilaregut Ferré), br. Bartłomiej od Męki Pańskiej (José Olivé Vivó), o. Franciszek od Wniebowzięcia (Francisco Segalá Solé), o. Sylweryusz od św. Alojzego Gonzagi (Jaime Perucho Pontarro), br. Anioł od św. Józefa (Juan Fort Rius), br. Karol od Jezusa i Maryi (Carlos Berrufet Tost); br. Damian od Trójcy św. (Damian Rodríguez Pablos), o. Filip od św. Teresy (Felipe Arce Fernández), br. Józef od Jezusa Maryi (José Alberich Lluch), o. Piotr od św. Elizeusza (Pedro de Eriz Eguiluz), o. Wincenty od Krzyża (Vicente Gallen Ibáñez).

Czterech braci ze zgromadzenia bł. Franciszka Palau OCD

Wśród męczenników, którzy dostąpią chwały ołtarzy, znajduje się także czterech braci z nieistniejącego dziś zgromadzenia szkół chrześcijańskich, założonego przez bł. Franciszka Palau OCD. Zakonnicy tego zgromadzenia, po jego zniesieniu przez Stolicę Apostolską, zostali wcieleni

jako bracia zakonnicy do klasztorów karmelitów bosych. Czterech z nich, zamordowanych przez komunistów hiszpańskich w 1936 r., zostało objętych postępowaniem procesowym zmierzającym do beatyfikacji,

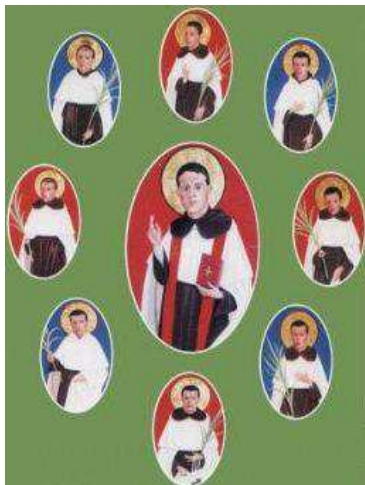

która nastąpi w dniu 13 października br. w Tarragonie. Są to: br. Julian Alameda Camarero, br. Alojzy Domingo Oliwa, br. Izidor Tarsà Giribets i br. Bonawentura Toldrà Rodon.

Dziewiętnastu karmelitów dawnej obserwancji (OCarm.)

Najliczniejszą grupę wśród męczenników karmelitańskich oczekujących na wpisanie w poczet błogosławionych 13 października br. stanowią karmelici dawnej obserwancji, w liczbie dziewiętnastu (10 z prowincji andaluzyjskiej i 9 z kastylijskiej). Męczennicy andaluzyjscy to: prowincjał – o. Karmelo Maria Moyano Linares, o. Józef Maria González Delgado, o. Elizeusz Carmargo Montes, br. Józef Alojzy Ruíz Cardeñosa, br. Antoni Martín Povea, post. Pedro Velasco Narbona, o. Józef

Maria Mateos Carbadillo, o. Elizeusz Durán Cintas, kl. Jaime Carretero Rojas, br. Ramón Pérez Sousa. Z kolei męczennicy prowincji kastylijskiej, to o. Albert Maria Marco Alemán i klerycy: Daniel García Antón, Sylwan Villanueva González, Adalbertus (Wojciech) Vicente y Vicente, Aureliusz García Antón, Franciszek Pérez y Pérez, Anioł Reguillón Lobato, Bartłomiej Nikomediusz Andrés Vecilla, Anioł Józef Sánchez Rodríguez.

HEROICZNOŚĆ CNÓT TRZECH ZAŁOŻYCIELEK ZGROMADZEŃ KARMELITAŃSKICH

Na przestrzeni ostatnich miesięcy Stolica Apostolska zatwierdziła heroiczną cnót trzech Założycielek zgromadzeń karmelitańskich w Stanach Zjednoczonych, w Polsce i w Hiszpanii. Tym samym cieszą się one w Kościele tytułem czcigodnych służebnic Bożych.

W dniu 28 czerwca 2012 r. Benedykt XVI podpisał dekret o cnotach służebnicy Bożej **Marii Angeliny Teresy Mc-Crory**. Pochodząca z Irlandii, w 1929 r. założyła ona w Nowym Jorku Zgromadzenie Sióstr Karmelitanek posługujących chorym i starcom. W 1931 r. zostało ono agregowane do Karmelu dawnej obserwancji. Jako założycielka, służebnica Boża ufundowała wiele domów opieki dla starców: w Bronx (Nowy Jork), Germanstown, Albany, Filadelfii, Bostonie i w wielu innych miejscach w Ameryce, a także w Irlandii. Gdy umierała w 1984 roku, zgromadzenie liczyło 30 domów.

Z kolei 2 maja 2013 r. papież Franciszek zatwierdził heroiczną cnót naszej rodaczki, współzałożycielki agregowanego do Karmelu terezjańskiego (1936) Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus, **matki Teresy od św. Józefa (Janiny Kierocińskiej)**. Urodzona w 1885 r. w Wieluniu, służebnica Boża od najmłodszych lat marzyła o życiu zakonnym. Pragnienie to mogła zrealizować dopiero w 36. roku życia, kiedy to wspólnie ze sługą Bożym o. Anzelmem Gądkiem, karmelitą bosym, założyła nowe zgromadzenie zakonne i do śmierci była jego przełożoną generalną. Siostry osiedliły się najpierw w zaniedbanym moralnie i materialnie Sosnowcu, niosąc pomoc potrzebującym. Matka Teresa ze szczególnym poświęceniem czyniła to w czasie okupacji, kiedy z narażeniem własnego życia uratowała też wielu Żydów, zwłaszcza dzieci. Służebnica Boża, która zmarła w Sosnowcu w 1946 r., nazywana jest „Matką Zagłębia”, a w 1993 r., otrzymała pośmiertnie medal „spra-

wiedliwej wśród narodów świata”. Siostry zgromadzenia posługują dziś nie tylko w Polsce, ale także na misjach w Afryce (Burundi, Rwanda, Kamerun) i w niektórych krajach europejskich.

Ojciec Święty Franciszek zatwierdził nadto (3 czerwca) dekret o heroicznosci cnót służebnicy Bożej **Teresy od św. Józefa (Toda y Juncosa)**, założycielki Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Teresek św. Józefa w Barcelonie. Żyła ona w latach 1826-1898. W 1847 r. poślubiła Antoniego Guasch i została matką jednej córki. Po owdowieniu zajęła się wraz z córką organizowaniem różnorodnych dzieł miłosierdzia, co dało początek powstaniu nowego instytutu życia konsekrowanego. Stało się to w 1878 r., a pierwszymi zakonnicami była córka założycielki i dwie inne niewiasty. Dzisiaj zgromadzenie liczy 300 zakonnice posługujących ludziom z marginesu społecznego w 9 krajach świata. W 1941 r. zostało ono agregowane do Zakonu Karmelitów Bosych.

Zaznaczmy, że do beatyfikacji powyższych służebnic Bożych brakuje jeszcze zatwierdzenia cudu, który zechcemy wypraszać u dobrego Boga, co czynimy ze szczególnym zaangażowaniem w odniesieniu do naszej rodaczki – czcigodnej służebnicy Bożej Teresy Kierocińskiej.

STOLICA APOSTOLSKA WYDAŁA DEKRET WAŻNOŚCI PROCESU DIECEZJALNEGO KUNEGUNDY SIWIEC OCDS

KOMUNIKAT PRASOWY

W nawiązaniu do faktu, że 22 czerwca br. odbędzie się XVI Ogólnopolska Pielgrzymka do grobu Służebnicy Bożej Kunegundy Siwiec w Stryżawie, która zgromadzi jej wiernych Przyjaciół, pragnę podzielić się radosną wiadomością, że Stolica Apostolska wydała Dekret ważności dochodzenia diecezjalnego w procesie beatyfikacyjnym Kunegundy (Prot. N. 2807-4/12).

Kongres zwyczajny Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w tej sprawie odbył się 1 marca br., podczas *Sede Vacante*, tj. po abdykacji papieża Benedykta XVI, a przed wyborem papieża Franciszka. Tę samą datę nosi wspomniany dekret „de validitate inquisitionis dioecesanae”.

Wydanie dekretu jest aktem prawnym ogromnej wagi; oznacza bowiem, że dotychczasowe dochodzenie kanoniczne, które w

latach 2007-2011 odbyło się w Archidiecezji Krakowskiej, przeprowadzono w sposób ważny i kompetentny. Tym samym rozpoczyna się kolejna, rzymska faza procesu gloryfikacji służebnicy Bożej Kunegundy Siwiec w Kościele.

Jako wicepostulator tegoż procesu w latach 2007-2011, tj. podczas całej jego fazy diecezjalnej, pragnę ponowić moje podziękowanie tym, którzy byli bezpośrednio zaangażowani w jego prowadzenie, a także wszystkim, którzy wspierali go swoją modlitwą i ofiarami.

Zachęcam do dalszego wspierania prac procesowych, zmierzających do uznania przez Stolicę Apostolską heroicznosci cnót służebnicy Bożej, a także do wypraszenia u dobrego Boga cudu za jej przyczyną.

Przypominam, że środowiskiem skupiającym Przyjaciół Kunegundy i gromadzącym środki niezbędne do prowadzenia dalszego etapu jej procesu beatyfikacyjnego, jest Diakonia Przyjaciół Służebnicy Bożej Kunegundy Siwiec, ul. Karmelicka 22, 34-100 Wadowice (www.kundusia.pl).

o. Szczepan T. Praśkiewicz OCD

Lublin, 18 czerwca 2013 r.

ROZPOCZĘCIE PROCESU BEATYFIKACYJNEGO BR. JEANA THIERRY OD DZIECIĄTKA JEZUS I MĘKI PAŃSKIEJ

Dnia 15 lutego br. rozpoczął się w Mediolanie proces beatyfikacyjny br. Jeana Thierry od Dzieciątka Jezus i Męki Pańskiej (Ebogo). Sługa Boży urodził się 14 lutego 1982 roku w rodzinie chrześcijańskiej w Bamenda (Kamerun). Od dzieciństwa przejawiał pragnienie, aby zostać kapłanem. Wesoły, dowcipny i inteligentny, chętnie pomagał kolegom i rodzicom w codziennych obowiązkach, nadto dobrze się uczył w szkole parafialnej. W lipcu 2003 roku wstąpił do karmelitów bosych na włoskiej misji prowadzonej przez prowincję lombardzką w Nkoabang. Po odbyciu postulatu został skierowany do międzyprovincialnego nowicjatu w Burkina Faso. Po kilku tygodniach w jego prawym kolanie ujawnił się nowotwór, który uniemożliwił mu chodzenie. Rozpoczął kurację i bolesne

pobyty w różnych szpitalach. Musiał poddać się amputacji nogi. Przyjął to z radością, jako ofiarę w intencji nowych powołań zakonnych i kapłańskich dla Karmelu i całego Kościoła.

W sierpniu 2005 r. misjonarze przywieźli go do Włoch, by skorzystał z lepszej opieki medycznej. Niestety, choroby nie udało się powstrzymać. Za zgodą Stolicy Apostolskiej pozwolono mu złożyć uroczyste śluby zakonne, co uczynił na łóżu szpitalnym w Mediolanie 8 grudnia 2005 r., w uroczystość Matki Bożej Niepokalanej. Wkrótce potem, bo 15 stycznia 2006 r., zmarł ze słowami „jak piękny jest Jezus”.

„NIHIL OBSTAT” STOLICY APOSTOLSKIEJ DLA PROCESU BEATYFIKACYJNEGO BISKUPA ADOLFA PIOTRA SZELAŻKA

S. Hiacynta Augustynowicz CST, postulatorka procesu beatyfikacyjnego bp. Adolfa Piotra Szelażka (1865-1950), dzieli się radością płynącą z faktu, że Stolica Apostolska, pismem z dnia 21 stycznia 2013 r. (Prot. N. 3023-1/12), udzieliła „Nihil Obstat” w sprawie rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego założyciela Zgromadzenia Sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus (Tereźjanek). Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych, po konsultacji z innymi dykasteriami Kurii Rzymskiej, wyraziła swoją pozytywną odpowiedź w sprawie planowanego procesu. W piśmie Prefekta Kongregacji, kard. Angelo Amato czytamy, że „ze strony Stolicy Apostolskiej nic nie stoi na przeszkodzie, aby rozpoczęto proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny sługi Bożego Adolfa Piotra Szelażka”, co – bardzo tego pragniemy – winno rychło nastąpić w diecezji toruńskiej, na terenie której zmarł biskup wygnaniec.

(Więcej na <http://www.biskupszelazek.republika.pl/proces.htm>)

ZAPOMNIANI ŚWIĘCI KARMELU: BŁ. STANISŁAW Z BYDGOSZCZY O.CARM.

Rozpoczynamy cykl artykułów, w których będziemy przywoływać niektórych zapomnianych świętych Karmelu. Pierwszym z nich niech będzie nasz rodak, bł. Stanisław z Bydgoszczy.

Literatura

Najnowsze studium o błogosławionym zawdzięczamy Stefanowi Pastuszewskiemu („Kronika bydgoska 1995”, Bydgoszcz 1996, t. XVII, s. 239-246). Przywołuje on dotychczasową bibliografię na jego temat i zaznacza,

że już w 1609 roku Marcin Baroniusz, autor biografii św. Stanisława Kazimierczyka, pisze o także o Stanisławie Karmelicie (s. 32). Imię błogosławionego męczennika pojawia się także w „Katalogu świętych i błogosławionych obojej czci męczenników i wyznawców (...) patronów polskich” pióra Jana z Trzciny (Kraków w 1615, s. 15). Także Piotr Hyacynt Pruszczyński w swym dziele „Forteca (...) duchowna z żywotów świętych (...) patronów polskich” zamieszcza biogram błogosławionego (Kraków 1662, s. 133-134). Ze źródeł karmelitańskich należy zaś przywołać „Roczniki Historii Zakonu” o. Jana Baptisty de Lezana (Rzym 1656, t. IV, s. 791), w których odnotowane jest krótko życie bł. Stanisława.

O męczenniku karmelitańskim znajdujemy też notatki w literaturze religijnej w XVIII wieku. Przywołajmy „Kalendarz polski i ruski na rok 1746”, wydany przez Stanisława Józefa Duńczewskiego w Zamościu (1745), gdzie pod dniem 3 czerwca nie zabrakło jego życiorysu. Nadto Florian Jaroszewicz, autor dzieła „Matka Świętych Polskich” (Kraków 1767), umieszcza notatkę o „świętobliwym karmelicie” (s. 296). W XIX wieku wspomina naszego błogosławionego „Encyklopedia kościelna” (Warszawa 1877, s. 33), a w stuleciu ubiegłym najobszerniej pisze o nim św. Józef Sebastian Pelczar w „Zarysie kaznodziejstwa w Polsce” (Kraków 1917, s. 68). Postać męczennika odnotowuje też „Hagiografia Polska” (Poznań 1972, t. II, s. 714). W końcu szczegółowy życiorys męczennika, zatytułowany „Stanisław zwany Bydgosta z Poznania”, zamieściła w „Polskim Słowniku Biograficznym” (t. XLII, z. 172, s. 71-72) Patrycja Gąsiorowska.

Życie i męczeństwo

Nie znamy miejsca i daty urodzin bł. Stanisława. Jak podają autorzy, miał pochodzić z rodziny mieszczańskiej z Poznania. Tamże, albo w Bydgoszcy wstąpił do Zakonu Karmelitów, w którym zasłynął jako wspaniały kaznodzieja. Został wysłany z misją apostolską do Prus i nawrócił wiele osób na chrześcijaństwo nie tylko swoimi naukami, ale i przykładem życia. Spowodowało to nienawiść panujących nad pogańskimi szczepami przywódców, i postanowili oni go zamordować. Ciało błogosławionego otoczyli szacunkiem nowo nawróceni, którzy 2 maja 1420 roku przywieźli je do kościoła karmelitów w Bydgoszcy, gdzie zostało pogrzebane.

Wedle innej wersji, błogosławiony dał się poznać w Bydgoszcy jako żarliwy wyznawca Chrystusa i miał ponieść śmierć z ręki grzesznika, którego publicznie potępił podczas kazania. Nowsze interpretacje mówią natomiast o śmierci Stanisława z ręki zaciężnych Tatarów na służbie Władysława Jagiełły, którzy przebywali w Bydgoszcy podczas wojen z Krzyżakami, lub też z ręki czeskich husytów, również najmowanych przez Jagiełłę do wypraw wojennych na teren Prus Krzyżackich. Wśród badaczy jest wiele pytań odnoszących się do męczeństwa błogosławionego.

Kult

Karmelitański kościół w Bydgoszczy został rozebrany w 1822 r., a na jego miejscu powstał teatr miejski. Wystrój kościoła przeniesiono do bydgoskiej fary. Tamtejsze rokokowe stalle w prezbiterium przedstawiają świętych Zakonu, zaś na barokowej ambonie namalowana jest postać o. Stanisława z podpisem: „Bł. Stanisław, karmelita rodem z Poznania, zamordowany 8 marca w Bydgoszczy w Roku Pańskim 1420” (patrz zdjęcie obok).

W krużgankach dawnego klasztoru karmelitów w Kcyni (1612-1835) znajdowała się figura zakonnika, u którego stóp dwa aniołki trzymały owalną tablicę z napisem łacińskim: „Błogosławiony Stanisław: został przeбит mieczem w Bydgoszczy w 1420 r.”. Figurka miała trafić do Domu Księża Emerytów w Wągrowcu. Nadto obraz błogosławionego znajdował się jeszcze w kościele karmelitów w Gdańsku. Niestety spłonął on w 1945 r. wskutek podpalenia kościoła przez Sowietów.

Nie wiadomo co się stało z doczesnymi szczątkami bł. Stanisława. Gdy 1910 r. budowano przy teatrze bydgoskim pomnik Łuczniczki, natrafiono na groby karmelitów, których szczątki przeniesiono w skrzyniach na cmentarz Nowofarny. Być może właśnie wśród nich znajdują się prochy bł. Stanisława.

Oznaką kultu błogosławionego jest m.in. fakt, że w Bydgoszczy istnieje się ulica Stanisława Bydgosty. Nadto w miesięczniku sanktuarium i parafii Matki Boskiej Królowej Męczenników w Bydgoszczy Fordonie – „Na Oścież” (nr 184 z września 2010 r., s. 10), znajdujemy refleksję o błogosławionym, jako o pierwszym bydgoskim świętym: „bł. karmelita Stanisław Bydgosta, którego proces beatyfikacyjny nigdy nie został przeprowadzony, a którego świętość okrzyknięto z ludu (*vox populi*), jest jakby odpowiedzią, że święci szli przez Bydgoszcz”.

Bł. Stanisław nie posiada własnego wspomnienia w kalendarzu liturgicznym. Karmelici włączają go w obchód wszystkich świętych swojego Zakonu (tj. 14 listopada), kiedy to modlą się, aby „opieka Najśw. Maryi Panny oraz wspólne modlitwy Świętych Zakonu (...) wspomagały ich w wiernym wstępowaniu w ich ślady”.

(o. Szczepan T. Praškiewicz OCD,
dziękując za materiały otrzymane od o. Michała Wojnarowskiego OCarm.)

«MISCELLANEA» DOTYCZĄCE SPRAW BEATYFIKACYJNYCH KARMELU I KULTU JEGO ŚWIĘTYCH

1. Karmelitańskie święte patronkami Światowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro

Arcybiskup Rio de Janeiro Orani Joao Tempesta ogłosił, że św. Teresa od Dzieciątka Jezus i św. Teresa z Los Andes znajdują się w gronie patronów Światowego Dnia Młodzieży w 2013 r. Wśród pozostałych patronów znalazł się także inicjator tych spotkań bł. Jan Paweł II. Od 2002 r. wśród patronów Światowych Dni Młodzieży zawsze byli obecni święci Karmelu: św. Teresa od Dzieciątka Jezus – w Toronto 2002 r. i w Sydney w 2008 r., św. Teresa Benedykta od Krzyża i św. Teresa od Jezusa - w Kolonii w 2005r., św. Jan od Krzyża i św. Teresa od Jezusa – w Madrycie w 2011 r.

2. W Lublinie pobłogosławiono medaliony i wprowadzono Relikwie bł. Jana Pawła II

W uroczystość św. Teresy od Jezusa, 15 października 2012 r. w kościele karmelitów bosych w Lublinie została intronizowana Relikwia Krwi bł. Jana Pawła II. Uroczystej Eucharystii przewodniczył ks. abp Stanisław Budzik, metropolita lubelski. W uroczystości uczestniczył także o. prowincjał Andrzej Ruszała OCD. Cenną relikwią, na ręce przeora klasztoru, o. Szczepana T. Praškiewicza, przekazał ks. kard. Stanisław Dziwisz, arcybiskup krakowski, były sekretarz papieski. Karol Wojtyła – bł. Jan Paweł II był bowiem bardzo związany z duchowością Karmelu, i podczas swoich przyjazdów z wykładami do Lublina, nie omieszkał odwiedzin w lubelskim klasztorze. Nadto wśród

KLASZTOR KARMELITÓW BOSYCH ~ LUBLIN ~ UL. ŚWIĘTODUSKA 14

Triduum

z okazji
Uroczystości św. Teresy od Jezusa

- pobłogosławienie medalionów św. Rafała Kalinowskiego
bł. Alfonsa Marii Mazurka
bł. Jana Pawła II
- uczczenie Relikwii
bł. Jana Pawła II

sobota, 13 października
Msze Święte z kazaniem
o godz. 11⁰⁰ i 18⁰⁰

nieдіała, 14 października
Msze Święte z kazaniem
o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 12⁰⁰, 18⁰⁰

poniedziałek, 15 października
Msze Święte z kazaniem
i ucałowaniem Relikwii bł. Jana Pawła II
o godz. 6⁰⁰, 7⁰⁰ i 11⁰⁰

uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem
Rsiędza Arcybiskupa Stanisława Budzika
o godz. 18⁰⁰

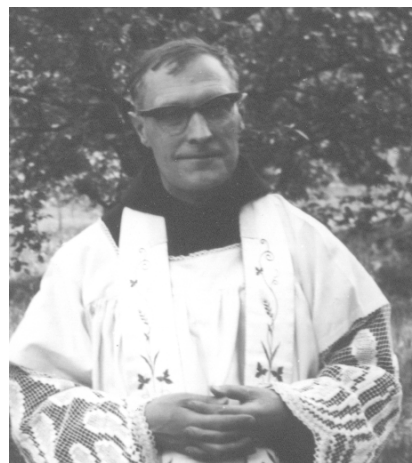
Triduum poprzedzi
o. Szczepan T. Praškiewicz OCD, przeor klasztoru

wielu nowych świętych i błogosławionych karmelitańskich, których wyniósł na ołtarze, znajdują się dwaj nasi rodacy, tj. św. Rafał Kalinowski i bł. Alfons Mazurek. Pierwszego, znanego powstańca styczniowego i sybiraka, papież nazywał „świętym ze swego rodzinnego miasta”, gdyż o. Kalinowski ostatecznie lata życia spędził w Wadowicach, jako założyciel klasztoru i ceniony spowiednik. O bł. Alfonsie, męczenniku II wojny światowej, pochodzącym z Lubelszczyzny (z Baranówki pod Lubartowem), i przez długie lata posługującym w klasztorze wadowickim, Jan Paweł II powiedział zaś, że „cieszy się z jego beatyfikacji, gdyż miał sposobność zetknąć się osobiście z tym świadkiem Chrystusa, który w 1944 r. przypieczętował swoją wierność Bogu męczeńską śmiercią”.

Lubelscy karmelici boski zechcieli upamiętnić w swym kościele zarówno bł. Jana Pawła II jak i tych współbraci, których on wyniósł na ołtarze. Przygotowali więc złoczone paskorzeźby (medaliony), zarówno Ojca Świętego, jak i św. Rafała i bł. Alfonsa, które za zgodą wojewódzkiego konserwatora zabytków zostały umieszczone w ołtarzu Matki Bożej.

3. W Wadowicach zainaugurowano miejsce pamięci sł. B. o. Rudolfa Warzechy

W czerwcu 2012 r. w bocznej kaplicy prezbiterium kościoła karmelitów bosych w Wadowicach, naprzeciw zakrystii, zainaugurowano pod przewodnictwem o. prowincjała Andrzeja Ruszały miejsce pamięci sł. B. o. Rudolfa Warzechy.

Na ścianach, na dużych planszach zobrazowano drogę życiową Sługi Bożego, a w czterech gablotach umieszczono dokumenty i przedmioty związane z jego postacią i czasami, w których żył. Grupy turystów i pielgrzymów odwiedzające sanktuarium karmelitańskie na wadowickiej „Górcie” nawiedzają także to miejsce i chętnie wpisują się do księgi pamiątkowej, prosząc Ojca Rudolfa o łaski, lub dziękując za nie. Zaopatrują się także w literaturę o Słudze Bożym i jego obrazki.

Jedną z inicjatyw promujących postać i przesłanie Ojca Rudolfa są organizowane przez Stowarzyszenie jego Przyjaciół doroczne festyny, gromadzące w Wadowicach wiele osób. Ostatni z nich odbył się 16 czerwca br. W programie znalazły się: modlitwa przy grobie o. Rudolfa, Msza św. w kościele karmelitów bosych, wspólne świętowanie na boisku sportowym.

Przyjaciele o. Rudolfa gromadzą się w Wadowicach trzykrotnie w każdym roku, z okazji wymownych jego rocznic: urodzin (w listopadzie), święceń kapłańskich (w czerwcu) i śmierci (w marcu). Animatorką spotkań jest p. Stanisława Warzecha, bratanica sługi Bożego i wiceprezes Stowarzyszenia jego Przyjaciół, wspierana przez o. Benedykta Belgrau OCD, przeora wadowickiego klasztoru i asystenta kościelnego wspomnianego stowarzyszenia.

4. Ukazała się biografia sł. B. Franciszka Powiertowskiego

Wicpostulator w procesie beatyfikacyjnym br. Franciszka od św. Józefa (Jerzego Powiertowskiego), o. prof. dr hab. Wiesław K. Kiwior OCD, opublikował naukową biografię sługi Bożego pt. „W poszukiwaniu sensu życia” (Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2012).

„Franciszek Jerzy Powiertowski był człowiekiem, który niestrudzenie poszukiwał głębszego sensu swego życia. Szerokie perspektywy, jakie otwierała przed nim wiara chrześcijańska, ukierunkowywały go stopniowo na dążenie do wysokiej miary zwyczajnego życia chrześcijańskiego, a następnie skłoniły go do podjęcia życia konsekrowanego w Karmelu terezańskim.

Swoim życiem może dzisiaj inspirować młodych ludzi do umiejętnego dostrzegania znaków Boga w harmonii kosmosu i w pięknie natury; do poszukiwania prawdy i ewangelicznej doskonałości oraz głębszego sensu życia; do kierowania się miłością bliźniego w zwyczajnych okolicznościach życia, a w sytuacjach nadzwyczajnych – do zajmowania postawy heroicznej; do troski o osobistą relację z Jezusem Chrystusem opartą na miłości; do dowartościowania roli słowa Bożego, Eucharystii i sakramentu pokuty w swoim życiu; do krytycznego patrzenia na otaczającą rzeczywistość; do wytrwałej pracy nad sobą; do wybierania tego, co najważniejsze; do odwagi w pozostawieniu tego, co zaciemnia sens chrześcijańskiego życia, i do zabiegania o to, co go pogłębia” – czytamy we wstępie do książki. Zachęcamy do lektury.

5. Biogramy karmelitańskich sług Bożych w Encyklopedii Katolickiej

W najnowszych tomach wydawanej przez Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II „Encyklopedii katolickiej” (od 16 wzwyż) ukazują się biogramy naszych karmelitańskich kandydatów na ołtarze, którymi są, w porządku alfabetycznym nazwisk: Powiertowski Jerzy (Franciszek od św. Józefa), Siwiec

Kunegunda, Warzecha Stanisław (Rudof od Przebicia Serca św. Teresy). Postulacji naszej Prowincji zlecono też opracowanie haseł: Rufeisen Daniel, Teresa Małgorzata Redi, Teresa od Dzieciątka Jezusa, Teresianum i Tereski. Wcześniej, z polskich karmelitów bosych i karmelitanek bosych, odnotowano na łamach „Encyklopedii katolickiej” m.in. m. Teresę Marchocką, o. Makarego Demeskiego, o. Hieronima Cyrusa, o. Władysława Kluza, o. Hieronima Kucharskiego, a nadto czasopisma „Głos Karmelu” i „Karmel”.

6. Nowy Postulator Generalny OCD

O. Roman Gambalunga z Prowincji Weneckiej, ur. 25 września 1970 r. i wyświęcony na kapłana 15 czerwca 1997 r., został 6 czerwca 2012 r. mianowany nowym postulatorem generalnym karmelitów bosych, w miejsce o. Ildefonsa Morionesa, który pełnił tę posługę od 1997 r.

W latach 1998-2001 nowy postulator generalny był wychowawcą w Międzynarodowym Kolegium Teologicznym OCD w Rzymie. W 2002 r. uzyskał tytuł doktora teologii na Papieskim

Ateneum św. Anzelma i wykładał teologię duchowości na „Teresianum”. W 2012 r. ukończył kurs dla postulatorów organizowany przez Kongregację Spraw Kanonizacyjnych.

7. O. Szczepan T. Praškiewicz OCD nadal konsultorem Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych

Ojciec Święty Franciszek przedłużył o. Szczepanowi T. Praškiewiczowi OCD mandat konsultora Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych „donec aliter provideatur” (do kiedy nie zostanie zadecydowane inaczej). Zauważmy, że nowy Papież w taki sam sposób przedłużył posługę wszystkim osobom zaangażowanym w Kurii Rzymskiej.

9. Zmarł o. Symeon od św. Rodziny, długoletni Postulator Generalny

Rankiem 15 grudnia 2012 r. w wieku 95 lat zmarł w Burgos o. Symeon od Świętej Rodziny, długoletni były postulator generalny karmelitów bosych. Pochodził z Quel (La Rioja) w Hiszpanii, gdzie przyszedł na świat 26 lipca 1917 r. W 1951 r. doktoryzował się na Teresianum w Rzymie. W 1956 r. założył czasopismo „Archivium Bibliographicum Carmelitanum”, które redagował przez 20 lat. W 1973 r. został mianowany postulatorem generalnym Zakonu i był nim do 1997 roku. W tym czasie Stolica Apostolska

wydała 40 dekretów o heroiczności cnót, męczeństwie lub cudach dotyczących karmelitańskich kandydatów na ołtarze. Przygotował 26 beatyfikacji i 6 kanonizacji karmelitańskich (w tym św. Rafała Kalinowskiego) oraz ogłoszenie św. Teresy z Lisieux doktorem Kościoła. Niech święci Karmelu przyjmą go do swego grona.

9. Wspomnienie br. Cypriana Lasonia i o. Kamila Glecmana z Wiśniowca z okazji 70-lecia zbrodni wołyńskiej

Z okazji siedemdziesiątej rocznicy zbrodni wołyńskiej, 15 lipca br. odbędzie się na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II Międzynarodowa Konferencja Naukowa, zorganizowana pod patronatem abp. Mieczysława Mokrzyckiego ze Lwowa przez prof. dr hab. Włodzimierza Osadczego, dyrektora Centrum „Ucrainicum” na tymże uniwersytecie. Jedną z prelekcji, pt. „Świadkowie wiary w godzinie próby”, przedstawiając sylwetki br. Cypriana

Jana Lasonia i o. Kamila Józefa Glecmana, karmelitów bosych zamordowanych w Wiśniowcu 7 lutego 1944 r., wygłosi o. dr Szczepan T. Praškiewicz OCD. Na zakończenie konferencji, Mszy św. w intencji ofiar sprzed siedemdziesięciu lat i o pojednanie polsko-ukraińskie, w lubelskim kościele karmelitańskim przy ul. Świętroduskiej 14, będzie przewodniczył o. Rafał Wilkowki OCD, sekretarz w Kurii Generalnej Karmelitów Bosych w Rzymie.

FORMACJA: ŚWIĘCI WYJĄTKOWYMI ŚWIADKAMI WIARY

Ojciec Święty Franciszek, który podczas minionych pierwszych stu dni swego pontyfikatu zaskoczył świat wieloma sprawami, często wypowiadał się również o świętych. Np. podczas homilii 3 czerwca powiedział, że tak jak ludzie zdeprawowani wyrządzają Kościołowi wiele zła, gdyż czczą samych siebie, tak święci niosą wiele dobra, gdyż są w Kościele światłem. „Święci – mówił papież – to ci, którzy są posłusznymi Panu, którzy uwielbiają Pana, ci, którzy nie zapomnieli o miłości, z jaką Pan utworzył winnicę [Kościoła]. O świętych słowo Boże mówi nam, jak o świetle, jak o tych, którzy stoją przed tronem Boga uwielbiając Go.

Innym razem, 23 czerwca, papież mówił o świętych męczennikach i przypomniał, że są oni najdoskonalszym przykładem oddania życia dla Chrystusa. „Na przestrzeni dwóch tysięcy lat - mówił papież Franciszek - męczennicy są ogromną rzeszą mężczyzn i kobiet, którzy oddali swoje życie, aby dochować wierności

Jezusowi Chrystusowi i Jego Ewangelii. A także dziś, w wielu częściach świata, mamy męczenników: mężczyzn i kobiety, więzionych, zabitych wyłącznie z tego powodu, że są chrześcijanami. I jest ich więcej niż w pierwszych wiekach Kościoła”.

Ojciec Święty zwrócił też uwagę na męczeństwo dnia powszedniego. Nie pociąga ono za sobą śmierci, jest „życiem” dla Chrystusa, wyzki z miłością, zgodnie z i ofiary. „Ileż ojców i matki w praktyce swoją wiarę swoje życie dla dobra rodzin, zakonników, zakonnic swoją służbę dla królestwa Bożego! Jak wielu ludzi młodych rezygnuje ze swoich korzyści, aby poświęcić się dzieciom, osobom niepełnosprawnym, starszym” – stwierdzał Namiestnik Chrystusa i przypomniał, że „na drodze świętości poprzedza nas zawsze Matka Najświętsza Matka: „Ona utraciła swoje życie dla Jezusa, aż po krzyż, i otrzymała je w pełni, z całym światłem i pięknem Zmartwychwstania”.

jednak także „traceniem pełniąc swoje obowiązki Jezusa, logiką daru tek każdego dnia realizując konkretnie ofiarując wielkodusznie wypełniając swoje obowiązki”.

IMIĘ ŚW. JÓZEFA W MODLITWIE EUCHARYSTYCZNEJ

Z upoważnienia papieża Franciszka, Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów włączyła imię św. Józefa do drugiej, trzeciej i czwartej Modlitwy Eucharystycznej, zaraz po imieniu Najświętszej Maryi Panny – dowiadujemy się z dekretu tej dykasterii z 1 maja br. Zaznaczmy, że już bł. Jan XXIII podczas Soboru Watykańskiego II wprowadził imię św. Józefa do Kanonu Rzymskiego, czyli obecnej pierwszej Modlitwy Eucharystycznej. Święty Józef bowiem, będąc głową Świętej Rodziny i sprawując ojcowską opiekę nad Panem Jezusem, ma ważne miejsce w Bożym planie zbawienia i cieszy się stałą czcią w całym Kościele powszechnym, którego jest patronem.

Zauważmy, że wielką promotorką kultu św. Józefa była św. Teresa od Jezusa, co od swej duchowej matki przejął Karmel terezjański. To właśnie karmelici boski z „Centro Josefino” z Valladolid, wraz z ośrodkami józefologicznymi w Montrealu i w Viterbo, zwrócili się w 1961 r., do Jana XXIII o włączenie imienia św. Józefa do kanonu Mszy św., organizując równocześnie kampanię zbierania podpisów w tej sprawie u biskupów całego świata. Także Kapituła Generalna Karmelitów Boskich z 1961 r. zobowiązała Definitorium Generalne Zakonu, aby w jej imieniu skierowało prośbę w tej sprawie do Namiestnika Chrystusowego. List definitorium do papieża (z 16 lipca 1962) stwierdza m.in.: „Niech nam będzie wolno, w czterechsetlecie Reformy Terezjańskiej, której fundamenty z natchnienia Bożego zostały położone pod opieką św. Józefa, prosić o to przywołanie i uwielbienie Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, które przyniesie chwałę Bogu samemu, wszak On tak licznymi łaskami ubogacił przybranego ojca swojego Syna”.

Radość całego Kościoła, w związku z włączeniem imienia św. Józefa do modlitw eucharystycznych Mszału rzymskiego, jest więc dla Karmelu radością szczególną, albowiem – w myśl przepisu Konstytucji Zakonu – „przeniknięci duchem św. Teresy, darzymy miłością św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny, i czcimy go jako pokornego sługę Chrystusa i Jego Matki, jako wzór modlitewnego zjednoczenia z Jezusem oraz najtroskliwszego Opiekuna naszego Zakonu” (nr 52).

PODZIĘKOWANIA

Dziękujemy Ofiarodawcom, którzy zechcieli partycypować w kosztach procesów beatyfikacyjnych prowadzonych przez Krakowską Prowincję Karmelitów Boskich. Oprócz Diakonii Przyjaciół Służebnicy Bożej Kunegundy Siwiec, która pokryła wiele kosztów związanych z jej procesem, ofiary na konto Biura Postulatorskiego złożyli (w porządku alfabetycznym): Dariusz Brańka, Zofia Czernek, Teresa Józwick, Marta Krupa, Ewelina Miarka, Janusz Nowacki, Grzegorz Pawelec, Michał Pawełczyk, Maria Pawlak, Stanisław Rożek, Barbara Rybska, Danuta Słodkowska-Ziomek, Jarosław Walicki, Elżbieta Wyleżuch. **BÓG ZAPŁAĆ!**

ZAPEWNIAMY O NASZEJ MODLITWIE W INTENCJI WSZYSTKICH OFIARODAWCÓW.

Dla pragnących wesprzeć procesy beatyfikacyjne karmelitańskich Sług i Służebnic Bożych podajemy numery kont bankowych:

Biuro Postulatorskie Krakowskiej Prowincji OCD: 52 1240 2294 1111 0010 1313 1433
Diakonia sł. B. Kunegudy Siwiec: 82 1240 4197 1111 0010 4653 8047
Stowarzyszenie Przyjaciół Ojca Rudolfa Warzechy: 87 1240 4197 1111 0010 2504 3533

Polecamy serię wydawniczą „Świętość kanonizowana”, która liczy już 11 tomów i prezentuje zagadnienia związane z tematyką beatyfikacyjną i kanonizacyjną. Do nabycia w Wydawnictwie (ul. Glogera 5, 31-222 Kraków, www.wkb-krakow.pl;) lub u redaktora (o. Szczepan T. Praškiewicz, ul. Świątoduska 14, 20-082 Lublin, www.karmel.lublin.pl).

Z Karmelu na ołtarze

Biuletyn Ośrodka Postulatorskiego Krakowskiej Prowincji Karmelitów Boskich
ul. Glogera 5, 31-222 Kraków
Redaktor: o. Szczepan T. Praškiewicz OCD

Logo biuletynu wykonały Siostry Karmelitanki Bose z Islandii: www.karmel.is

Za zgodą Przełożonego Prowincjalnego (Nr 7/09 z 9.01.2009)

Do użytku wewnętrznego – Ad usum internum!